

ה"ת 1025/10/21 - משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה נגד רן הרינג

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 1025-10-21 משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה נ' הרינג
תיק חיצוני: 462395/2017

בפני	כבוד השופט וויליאם חאמד
מבקשת	משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה
נגד	
משיב	רן הרינג

החלטה

מבוא

בקשה למתן ארכה להמשך תפיסה של תפוסים.

דיון במעמד הצדדים התקיים ביום 21.10.21, והוסכם כי ההחלטה תינתן לפי טיעונים בכתב שיוגשו, כאשר הוסכם כי לצורך הליך זה לא עולה טענה להעדר חשד סביר או ראיות לכאורה כנדרש לצורך הקמת סמכות של המשטרה לתפיסת התפוסים או למתן ארכה כמבוקש, והמחלוקת בין הצדדים היא בשאלה האם נכון להורות על מתן ארכה נוספת של תפיסת התפוסים, על רקע פרק הזמן שחלף מאז ביצוע התפיסה ועד להיום, משטרם הסתיימה החקירה ועל רקע החלטות בתי המשפט בנדון.

טיעוני המבקשת

לטענת המבקשת, המדובר בחקירה מורכבת כנגד מספר חשודים מעורבים, אשר מתנהלת מזה כשנתיים וחצי, והחשדות כנגד המעורבים הנ"ל הינם בעוצמה גבוהה.

המבקשת הוסיפה וטענה כי בתי המשפט השונים, בהליכים שהתקיימו בבקשות דומות בפרשיה זו, לרבות בית המשפט המחוזי, במסגרת הליכי ערר בהם נקט המשיב ואחרים, קבעו דבר קיומו של חשד סביר בעוצמה גבוהה וכי עניין הוא בחקירה מורכבת בה מעורבים עשרות חשודים ומאות מתלוננים ואשר הביאה לעריכת ותפיסת אלפי מסמכים. ל

טענתה, נסיבות אלו מביאות להתארכות הליך החקירה, זאת בנוסף לכך כי מגפת הקורונה וריבוי תיקי פשיעה חמורה

גרמו לעיכוב נוסף בהליך החקירה, במספר חודשים רב. לגישה, היא ניהלה את החקירה במידתיות ראויה והפגיעה במשיב וביתר החשודים, הייתה מינורית ביחס לחומרת החשדות.

עוד ציינה המבקשת, כי היא השיבה לחשודים את רוב רובו של הרכוש שנתפס, לרבות המחאות בשווי של מאה מיליון ₪, נכסי מקרקעין וסכום כסף במזומן.

טיעוני המשיב

המשיב מציין בפתח תגובתו בכתב כי חלק מהרכוש השייך לו ואשר נתפס על ידי המבקשת, הוחזר לידי, לרבות רכב, כספים במזומן והמחאות.

לטענת המשיב, המשך תפיסת הרכוש, לרבות חשבון בנק על הכספים הנמצאים במסגרתו, בחלוף 3 שנים מאז תפיסתו ובטרם הסתיימה החקירה, לא מידתית וגורמת לו פגיעה חמורה.

המשיב מוסיף כי חרף הצהרתה של המבקשת, בהליכים קודמים, כי החקירה בשלבי סיום, אין צפי לסיומה כיום, ואין ליתן יד להמשך תפיסת הרכוש, ובהנחה וזו תסתיים בקרוב, יידרשו חודשים ואף שנים עד למיצוי הליכי השימוע וההחלטה לעניין ההעמדה לדין.

המשיב מבקש להשיב לו את הרכוש התפוס, ולחילופין, להורות על מתן ארכה של 90 ימים, ולחילופי חילופין, להורות על הפקדה כספית כנגד השבת הרכוש.

דין והכרעה

סמכותה של המשטרה לתפוס רכוש מעוגנת בהוראת סעיף 32 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט - 1969, לפיה:

" רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו

חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש

ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע

עבירה או כאמצעי לביצועה ."

בהתאם להוראת סעיף 35 לחוק הנ"ל, המשטרה תשיב את החפץ למי שנתפס מידיו, במידה ולא הוגש כתב האישום תוך 6 חודשים מיום התפיסה, אלא אם הורה בית המשפט, לבקשתה, על מתן ארכה להמשך התפיסה.

כאמור, הצדדים מסכימים כי לצורך ההחלטה היום בית המשפט לא אמור להידרש לקיומו של יסוד סביר להניח כי הרכוש שנתפס מידי המשיב עשוי לשמש ראייה במשפט או שהוא שימש לביצוע עבירה, או שעשוי להיות מחולט, בסופו של הליך פלילי, במידה ויתנהל כזה בהמשך, בתום החקירה ולפי החלטת רשות התביעה. והרי בתי המשפט, בהליכים קודמים בעניינו של המשיב ובעניינים של מעורבים אחרים, כבר קבעו דבר קיומו של חשד סביר לביצוע עבירות ויסוד סביר להניח כי הרכוש הנ"ל ורכוש אחר שימש לביצוע עבירה או עשוי להוות ראייה במשפט.

בתי המשפט, בהליכים קודמים בעניינו של המשיב כאן ובעניינים של מעורבים נוספים, נעתרו למספר בקשות מאת המבקשת למתן ארכה להמשך תפיסת הרכוש, והחקירה של פרשייה זו טרם הסתיימה.

בהחלטה מיום 10/12/20, בתיק ה"ת 47743-08-20 הורה בית המשפט, בעניינו של מעורב אחד בפרשייה, על מתן ארכה להמשך תפיסת הרכוש של המשיב שם, עד ליום 10/2/21, ובמידה ולא יוגשו עד אז כתבי אישום או יישלחו מכתבי יידוע, הנכסים יוחזרו לבעלי הזכויות בהם. ערר הוגש לבית המשפט המחוזי, בתיק ע"ח 38866-12-20, ובית המשפט המחוזי קיבל את הערר והורה על מתן ארכה עד ליום 1/6/21, תוך שהוא מצוין כי:

" עיון בחומרי החקירה שהוצגו מלמד, כי שווי העבירות הוא לפחות

כשלושים מיליון ₪.

זאת ועוד, עיון במידע שהוצג מלמד על חקירה מורכבת ומסועפת

שכן רבים המעורבים בה...אלפי אזרחים נפגעו...ברי שאיסוף

מארג ראיות, בהינתן ההיקף הכלכלי של העבירות המיוחסות

וריבוי המעורבים והנפגעים, מתמשך על פני פרק זמן משמעותי

שהצופה מהצד יתקשה להבין ולקבל ".

בהחלטה מיום 6/7/21, בעניינו של המשיב כאן ואחרים, הורה בית המשפט, לאחר שמצא כי קיימים חשדות חמורים לביצוע עבירות כאמור ועילת להמשך התפיסה, על מתן ארכה להמשך תפיסת הרכוש של המשיב שבפניי ושל שני משיבים נוספים (גיא הרינג ואילנה הרינג), עד ליום 1/10/21.

בהחלטתו מיום 25/8/21 אישר בית המשפט המחוזי את ההחלטה הנ"ל של בית המשפט השלום מיום 6/7/21.

מוסכם גם על המבקשת כי חלף פרק זמן ניכר של כשנתיים וחצי מאז תפיסת הרכוש, בשנת 2019, ועד להיום.

אין חולק כי תפיסת הרכוש נשוא הבקשה, למשך תקופה ניכרת כאמור, פוגע קשות בזכות הקניין של המשיב, הנהנה מחזקת החפות, ופוגע בהמשך פעילותו העסקית של המשיב ובאפשרותו לעשות שימוש כדין, מסחרי ופרטי, ברכושו זה. פגיעה זו בזכויותיו של המשיב הולכת ותופחת ככל שעובר הזמן וככל שתקופת התפיסה נמשכת עוד ועוד.

מנגד, וכפי שבתי המשפט השונים כבר קבעו בהחלטות קודמות, בעניין הרכוש נשוא בקשה זו ונשוא הליכים אחרים, עניין הוא בחקירה מורכבת ביותר של חשדות חמורים של הונאה והלבנת הון של רכוש בשווי של מיליוני ש"ח, ובה מעורבים עשרות חשודים ועשרות נפגעי עבירה ועדים, ובמהלכה נערכו ונתפסו אלפי מסמכים. הדבר דורש, מטבע הדברים, פרק זמן ממושך למיצוי החקירה ובירור החשדות, בטרם יובאו חומרי החקירה להכרעה של רשות התביעה. באשר למורכבותה של החקירה, אפנה להחלטתו מיום 2/3/21 של בית המשפט המחוזי, בתיק ע"ח 56492-02-21, שעניינו ערר שהגיש המשיב כאן, לפיה:

" עיון בתיק החקירה לגבי מהות החשדות וטיב החשדות, מלמד על

קיומן של ראיות לכאוריות...בנוסף, אכן ניתן להתרשם כי החקירה

מתנהלת באופן רציף וכי מורכבותה גורמת להתארכותה. עוד עולה

כי הכספים קשורים במישרין לחשדות הנחקרים וכי האינטרס

הציבורי מחייב ליתן משקל עודף לשיקולים בעד המשך התפיסה

על חשבון זכויות הקניין של העורר ".

ערר על ההחלטה הנ"ל נדחה על ידי בית המשפט העליון, בתיק בש"פ 2252/21.

על רקע הצהרת נציג המבקשת בדיונים שהתקיימו בפניי בעניין הבקשה כאן ובקשות נוספות, באותו מועד של הדיון, התרשמתי כי החקירה הינה בשלביה הסופיים, לקראת העברת חומרי החקירה לעיון הפרקליטות.

לא ניתן להפריד בין עניינו של המשיב לבין עניינם של שאר המעורבים, שעה שמדובר בפרשייה אחת, מסועפת ומורכבת, כנגד חשודים רבים ועשרות מתלוננים ונפגעי עבירה, כאשר הרכוש כאן עשוי לשמש ראיה כנגד חשודים אחרים בפרשייה ולא רק נגד בעל זכות בו.

ככל שחולף הזמן, משתנה נקודת האיזון בין זכויותיו הקנייניות של המשיב, אשר נפגעות עקב תפיסת הרכוש, לבין האינטרס הציבורי, שעניינו מיצוי החקירה, בירור האשמה, וקיום התכלית שבבסיס התפיסה (חילוט התפוס בסופו של יום

או האפשרות כי ישמש ראיה במשפט), והנטל המונח לפתחה של המבקשת לשכנע את בית המשפט למתן ארכה נוספת להמשך התפיסה, נהייה כבד יותר ויותר. לכך ייחסתי משקל בהליך שבפניי.

סוף דבר

בהתחשב במכלול הנתונים שציינתי מעלה, אני מורה על מתן ארכה להמשך תפיסת הרכוש נשוא הבקשה, וזאת עד ליום 1/3/22.

על המשטרה לסיים את החקירה עד למועד הנ"ל, בהעדר התפתחות בלתי צפויה. בהעדר נימוקים חריגים להצדיק אחרת, ישקול בית המשפט בחיוב, במידה והחקירה לא תסתיים עד למועד הנ"ל, להשיב את הרכוש הנ"ל לבעל הזכות בו, כנגד ערבויות שתיקבענה.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים, לאלתר.

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"ב, 11 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.